द्रुतमित्यादि। सुग्रीवस्तस्माच्छत्रुसङ्कटात् भ्रातृव्यं भ्रातुर १५ सर्गः
पत्यं भ्रातुर्व्यच द्रुतमत्रास्त रक्षितवान् अग्रतोभूत्वा त्रैङ्पालने ज०म०
कौम्भकर्णिं कुम्भं क्रुद्धः सन् मुष्टिना प्राणैरतित्यजत् त्याजितवान्
त्यजिर्ण्यन्तः॥ १२०॥

द्रुतमित्यादि। सुग्रीवस्तस्मात् शत्रुसङ्कटात् भ्रातृव्यं अङ्गदं भ०
द्रुतमत्रास्त रक्षितवान् त्रैङ्पालने भ्रातुरपत्यं भ्रातृव्योनि
पातनात् क्रुद्धःसन् कुम्भकर्णापत्यं कुम्भं मुष्टिना प्राणान् त्याज
यामास त्यजोहानौ ण्यन्तादङ् अत्र त्यजिस्त्यागपूर्व्विकायां
गतौ वर्त्तते तेन घोऽञ्जोऽरित्यादिना प्रयोज्यानां प्राणानां
कर्म्मत्वं आपिशलीयमते शब्दार्थादिभ्योऽन्यस्य योगे प्रयोज्यस्य
पक्षे कर्म्मत्वमिष्यते प्राणैरिति क्वचित्पाठः॥ १२०॥

निकुम्भोवानरेन्द्रस्य प्राहैषीत् परिघं ततः। हनूमां
श्चापतन्तं तमभाङ्क्षीद्भोगिभीषणं॥ १२१॥

निकुम्भइत्यादि। ततोभ्रातृवधात् निकुम्भोवानरस्य सुग्री ज०म०
वस्य परिघं प्राहैषीत् प्रहितवान् हिगतौ परिघमापतन्तं निकु
म्भात् भोगिभीषणं अहिवत् भीषणं हनूमानभाङ्क्षीत् भग्नवान्
॥ १२१॥

निकुम्भइत्यादि। ततोभ्रातृवधात् निकुम्भः सुग्रीवस्य कृते भ०
परिघं प्रहितवान् हिवर्द्धनेगतौ तमापतन्तं भोगिभीषणं सर्प
वद्भयङ्करं परिघं हनूमान् बभञ्ज भञ्जेरनिमत्वाद्धिः॥ १२१॥